

A belső modellek előzetes engedélykérelmére vonatkozó iránymutatások

A belső modellek előzetes engedélykérelmére vonatkozó iránymutatások

Bevezetés

- 1.1. A 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelet (a továbbiakban: az EIOPA-rendelet)¹ 16. cikkének értelmében az EIOPA a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki arra vonatkozóan, hogyan járjanak el a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II. irányelv)² alkalmazásához vezető előkészítő szakaszban.
- 1.2. Ezen iránymutatásokat a belső modellek előzetes engedélykérelmezési folyamatára kell alkalmazni abban az esetben, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, mennyire felkészült egy biztosító vagy viszontbiztosító a szavatolótőke-szükséglet kiszámítására szolgáló, a Szolvencia II. irányelv szerinti belső modell használatára irányuló kérelem benyújtására, valamint az irányelvben, különösen annak 112., 113., 115., 116. és 120–126. cikkében a belső modellekre vonatkozóan előírt követelmények teljesítésére.
- 1.3. Előkészítő iránymutatások hiányában a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok szükségesnek találhatják, hogy a megfelelően kockázatérzékeny felügyelés biztosítása érdekében nemzeti megoldásokat dolgozzanak ki. Az egységes és konvergens uniós felügyelés elérése helyett megjelenő különböző nemzeti megoldások árthatnak a belső piac megfelelő működésének.
- 1.4. Kulcsfontosságú, hogy a Szolvencia II. előkészítése érdekében egységes és konvergens megközelítés álljon rendelkezésre. Ezek az iránymutatások olyan előkészítő munkának tekintendők, amely a Szolvencia II. fő területeivel kapcsolatos felkészülés előmozdításával biztosítani kívánja a biztosítók megfelelő irányítását valamint, hogy a felügyeleti hatóságok elegendő információval rendelkezzenek. Ezek a fő területek az irányítási rendszer, ezen belül a kockázatkezelési rendszer és a biztosítók saját kockázatainak előretekintő értékelése (a saját kockázat- és szolvenciaértékelés elvei alapján), a belső modellek iránti előzetes engedélykérelmezés és az információk továbbítása a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak.
- 1.5. A korai felkészülés kulcsfontosságú ahhoz, hogy amikor a Szolvencia II. teljes mértékben alkalmazható lesz, a biztosítók és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok jól felkészültek legyenek, és képesek legyenek alkalmazni az új rendszert. Ennek érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak szoros párbeszédet kell folytatniuk a biztosítókkal.

¹ HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

² HL L 335., 2009.12.17., 1–155. o.

- 1.6. A Szolvencia II. végrehajtására való felkészülés részeként a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak 2014. január 1-jétől be kell vezetniük az ebben a dokumentumban meghatározott iránymutatásokat annak érdekében, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megtegyék a megfelelő lépéseket a Szolvencia II. irányelv teljes implementálásához.
- 1.7. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatások alkalmazása terén elért haladásról jelentést kell küldeniük az EIOPA részére minden tárgyévét követő év február végéig, így az első – a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra vonatkozó – jelentést 2015. február 28-ig kell elküldeniük.
- 1.8. A belső modellek előzetes engedélykérelmére vonatkozó EIOPA-iránymutatások útmutatást kívánnak nyújtani arra vonatkozóan, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok és az előzetes engedélykérelmezési folyamatban részt vevő valamely biztosító vagy viszontbiztosító mit vegyen figyelembe annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok véleményt alkothassanak arról, mennyire felkészült az érintett biztosító vagy viszontbiztosító a szavatoló-tőke-szükséglet kiszámítására szolgáló belső modellnek a Szolvencia II. irányelv szerinti használatára irányuló kérelem benyújtására. Ezért az előzetes engedélykérelmezési folyamat nem jelenti a belső modell előzetes jóváhagyását. A Szolvencia II. irányelv értelmében a szavatoló-tőke-szükséglet kiszámítására szolgáló belső modell alkalmazását kérelmező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak eleget kell tennie az irányelvben előírt és a később kiadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban részletesebben meghatározott követelményeknek.
- 1.9. Az iránymutatások a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának javítását célozzák meg az előzetes engedélykérelmezési folyamat során. Ennek nyomán egyúttal segítséget nyújtanak a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára a belső modell keretrendszerének kidolgozásához és ezáltal ahhoz, hogy felkészüljenek a belső modell Szolvencia II. rendszerbeli alkalmazására irányuló kérelem benyújtására. Az iránymutatások továbbá meghosszabbítják az előzetes engedélykérelmezési folyamatot azon biztosítók tekintetében, amelyek arra vonatkozó határozat iránti kérelmet kívánnak benyújtani, hogy már a Szolvencia II. rendszer alkalmazásának első napjától kezdve használhassanak belső modellt.
- 1.10. Csoportszintű előzetes engedélykérelmezési folyamat esetén megfelelő szintű kommunikációt kell folytatni a felügyeleti kollégiumokon belüli hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak, különösen a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak egymás között.
- 1.11. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok és a biztosító vagy viszontbiztosító között az előzetes alkalmazás és a vállalkozás által a Szolvencia II. irányelv alapján benyújtandó kérelem jövőbeni elbírálása során, valamint a belső modell felügyeleti felülvizsgálati folyamat keretében történő jóváhagyását követően folyamatos kommunikációt kell fenntartani.

- 1.12. Az előzetes engedélykérelmezési folyamatról részletesebben rendelkeznek a CEIOPS-nak a belső modellekkel kapcsolatos előzetes engedélykérelmezési folyamatra vonatkozó 3. szintű iránymutatásai (a CEIOPS korábbi 80. sz. konzultációs dokumentuma)³.
- 1.13. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy ezen iránymutatások alkalmazása arányos legyen a biztosító vagy viszontbiztosító üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Az iránymutatások már azzal is tükrözik az arányosság elvének alkalmazását, hogy beépítették magát az elvet, és bizonyos területeken meghatározott intézkedéseket vezetnek be.
- 1.14. Ellenkező rendelkezés hiányában valamennyi iránymutatást alkalmazni kell az alábbiakra vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamatra:
- Olyan teljes vagy részleges belső modell, amelynek esetében kérelmezik, hogy egy biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének kiszámítása a Szolvencia II. irányelv értelmében, annak alapján történhessen.
 - Az alábbiakban meghatározott, teljes vagy részleges csoportszintű belső modell, amelyre vonatkozóan a fent említett határozat iránti kérelmet nyújtanak be.
- 1.15. A II. szakaszban foglalt iránymutatások alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:
- *„Csoportszintű belső modell(ek)”*: olyan belső modell, amelyet a Szolvencia II. irányelv értelmében kizárólag a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításához alkalmaznak (a Szolvencia II. irányelv 230. cikke), valamint olyan belső modell, amelyet a Szolvencia II. irányelv értelmében a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításához, valamint legalább egy, a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításához alkalmazott belső modell engedélykérelmi körébe tartozó kapcsolt vállalkozás szavatolótőke-szükségletének kiszámításához használnak (a Szolvencia II. irányelv 231. cikke szerinti csoportszintű belső modell).
 - *„Érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok”*: valamennyi olyan tagállam hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságai, amelyek területén a fent említett csoportszintű belső modell (a Szolvencia II. irányelv 231. cikke) engedélykérelmi körébe tartozó azon kapcsolt biztosítók és viszontbiztosítók központi irodája található, amelyek szavatolótőke-szükségletét a csoportszintű belső modell alkalmazásával számítják ki.
 - *„Közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok”*: valamennyi olyan tagállam hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságai, amelyek területén egy csoportszintű belső modell (a Szolvencia II. irányelv

³ https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/consultations/consultationpapers/CP80/CEIOPS-DOC-76-10-Guidance-pre-application-internal-models.pdf

230. és 231. cikke) alkalmazási körébe tartozó kapcsolt biztosítók és viszontbiztosítók központi irodája található.

Az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok a Szolvencia II. irányelv 231. cikke szerinti csoportszintű belső modell esetében e közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok körébe tartoznak.

- „Szakértői becslés”: a megfelelő tudással, tapasztalattal és a biztosító vagy viszontbiztosító üzleti tevékenységében rejlő kockázatok ismeretével rendelkező személyek vagy bizottságok által biztosított szakértelem.
- A „valószínűség-eloszlási előrejelzés adatbősége” fogalma többnyire két vonatkozásban határozható meg: a biztosítónak a valószínűség-eloszlási előrejelzést alátámasztó események által tükrözött kockázati profillal kapcsolatos ismeretei és a választott számítási módszer azon képessége, hogy ezen információ alapján meghatározza az alapvető szavatoló tőke változásaihoz kapcsolódó pénzügyi értékek eloszlását. Az adatbőség fogalma nem korlátozható a valószínűség-eloszlási előrejelzés kidolgozásának részletességére, mivel még egy folytonos függvény formájában készített előrejelzés is lehet adatszegény.
- „Referencia kockázati mérték”: a Szolvencia II. irányelv 101. cikke (3) bekezdésének értelmében az alapvető szavatoló tőke egyéves időtávon mért, 99,5%-os biztonsági szintű kockázatmentes értéke.
- „Analitikusan zárt képletek”: olyan közvetlen matematikai képletek, amelyek a biztosító által választott kockázati mértéket összekapcsolják a fent meghatározott referenciamértékkel.
- „ $t=0$ ”: az az időpont, amikortól kezdve a biztosító saját belső modellje alapján számítja ki a szavatolótőke-szükségletet.
- „ $t=1$ ”: azon időponttól számított 1 év, amikortól kezdve a biztosító saját belső modellje alapján számítja ki a szavatolótőke-szükségletet.
- A belső modell mennyiségi vagy minőségi szempontjait „lényegesnek” kell tekinteni, amikor az e szempontot érintő változás vagy hiba hatással lehet e belső modell eredményeire, ami befolyásolhatja az érintett információk felhasználói, köztük a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok általi döntéshozatalt vagy azok értékítéletét.

1.16. Az iránymutatások 2014. január 1-jétől alkalmazandók.

I. szakasz: Az iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

1. iránymutatás – Az iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

- 1.17. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak meg kell tenniük a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy 2014. január 1-jétől kezdődően bevezessék a belső modellek előzetes engedélykérelmére vonatkozó jelen iránymutatásokat.
- 1.18. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak meg kell tenniük az ahhoz szükséges megfelelő lépéseket, hogy véleményt alkothassanak arról, mennyire felkészült egy előzetes engedélykérelmezési folyamatban részt vevő biztosító vagy viszontbiztosító a szavatolótőke-követelmények kiszámítására szolgáló, a Szolvencia II. irányelv szerinti belső modell használatára irányuló kérelem benyújtására, valamint a 2009/138/EK irányelvben, különösen annak 112., 113., 115., 116., 120–126. és 231. cikkében a belső modellekre vonatkozóan előírt követelmények teljesítésére.
- 1.19. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy az előzetes engedélykérelmezési folyamatban részt vevő biztosító vagy viszontbiztosító hogyan teszi meg az alábbiakat célzó megfelelő lépéseket:
- belső modellekre vonatkozó keretrendszerének kialakítása, amely lehetővé teszi számára, hogy felkészüljön a belső modellnek mind kockázatkezelési és döntéshozatali célokra, mind a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához való alkalmazására; és
 - felkészülés arra az eshetőségre, hogy belső modelljét nem hagyják jóvá, valamint a standard formulán alapuló szavatolótőke-szükséglet kiszámítására és a tőketervezési vonzatának figyelembevételére szolgáló folyamatok létrehozása.

2. iránymutatás – Az EIOPA-nak benyújtandó jelentés az elért haladásról

- 1.20. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak minden érintett év végét követően februárban jelentést kell küldeniük az EIOPA-nak ezen iránymutatások alkalmazása terén elért haladásról, első alkalommal a 2014. január 1-jétől 2014. december 31-ig tartó időszak alapján 2015. február 28-ig.

II. szakasz: A belső modellek előzetes engedélykérelme

1. fejezet: Általános iránymutatások

3. iránymutatás – A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok felülvizsgálata

1.21. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során az e folyamat céljából általuk elvégzett felülvizsgálatok engedélykérelmi körének meghatározásakor és mérlegelésekor a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak figyelembe kell venniük legalább a következőket:

- a) az előzetes engedélykérelmezési folyamatban részt vevő biztosító és belső modelljének sajátosságai;
- b) a felülvizsgálat tárgyát képező belső modell és a modell egyéb részeinek nézőpontja közötti kapcsolat; és
- c) a Szolvencia II. irányelv 29. cikkének (3) bekezdésében előírt arányosság elve, figyelembe véve azt is, hogy az arányosság elve nem értelmezhető a Szolvencia II. irányelvben a belső modellekre vonatkozóan meghatározott követelmények elengedésének vagy enyhítésének. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak különösen figyelembe kell venniük az arányosság elvét az alábbiak mérlegelése révén:
 - i. a biztosítót vagy viszontbiztosítót érintő kockázatok jellege, nagyságrendje és összetettsége; és
 - ii. a vállalkozás belső modelljének kialakítása, alkalmazási köre és minőségi szempontjai.

1.22. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak folyamatos visszajelzést kell adniuk a vállalkozás részére az előzetes engedélykérelem céljából a belső modellen végzett felülvizsgálatokról.

1.23. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az előzetes engedélykérelmezési folyamat során biztosítaniuk kell, hogy a biztosító benyújtsa nekik a standard formula szerinti szavatolótőke-szükségletet. A benyújtandó információnak ki kell terjednie a teljes szavatolótőke-szükségletre valamint a belső modell hatályán belüli kockázatok alábbi kockázati kategóriáira:

- (a) Piaci kockázat
- (b) Partner nemteljesítési kockázat
- (c) Életbiztosítási kockázat
- (d) Egészségbiztosítási kockázat
- (e) Nem-életbiztosítási kockázat
- (f) Nem-életbiztosítási katasztrófakockázat
- (g) Működési kockázatok

1.24. A benyújtandó információt - amennyiben azok azt szükségesnek tartják - a legnagyobb részletességig egyeztetni kell a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal, és figyelembe kell venni hozzájuk az „Iránymutatások az információk benyújtásáról a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak” I. technikai mellékletében meghatározott és II. technikai mellékletben leírt részletezettségű információkat. Ezen információ benyújtásának azokat a referencia időpontokat és határidőket kell követnie, amelyekben a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság az előzetes engedélykérelmezési folyamat során megállapodik a biztosítóval.

4. iránymutatás – A belső modell változtatása az előzetes engedélykérelem során

1.25. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak nyomon kell követniük és adott esetben felül kell vizsgálniuk az előzetes engedélykérelmezési folyamat során végzett felülvizsgálatokat követően a biztosító vagy viszontbiztosító által saját belső modelljén végrehajtott változtatásokat.

1.26. E célból a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító értesítse őket a belső modellt érintő és a vállalkozás által jelentősnek vélt vagy tervezett változtatásokról.

1.27. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a biztosító vagy viszontbiztosító által az előzetes engedélykérelmezési folyamat során, saját modelljén végzett változtatásokhoz kapcsolódóan véleményt kell alkotniuk legalább a következőkről:

- a) a vállalkozás által az említett módosításokhoz kapcsolódóan bevezetett irányítási intézkedések, többek között a módosítások belső jóváhagyása, a belső kommunikáció, a módosítások dokumentálása és érvényesítése tekintetében; és
- b) a módosítások vállalkozás által kidolgozott osztályozása.

2. fejezet: A modell módosításai

5. iránymutatás – A modell módosítására vonatkozó szabályzat alkalmazási köre

1.28. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a modell módosítására vonatkozó szabályzat kidolgozásakor a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan veszi figyelembe mindazokat a módosítási forrásokat, amelyek hatással lehetnek a szavatolótőke-szükségletre, és legalább az alábbiakban bekövetkező változásokat:

- a) a vállalkozás irányítási rendszere;
- b) a vállalkozásnak a belső modell alkalmazására vonatkozó követelményeknek való megfelelése;

- c) a vállalkozás belső modellje technikai leírásának megfelelősége; és
- d) a vállalkozás kockázati profilja.

6. iránymutatás – A jelentős módosítás meghatározása

- 1.29. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan dolgozza ki és alkalmazza a jelentős módosítás meghatározását célzó fő minőségi és mennyiségi mutatókat, valamint hogy a biztosító vagy viszontbiztosító objektív megközelítést dolgoz-e ki a módosítások jelentősként történő besorolására.
- 1.30. Bár a modell valamely módosításának a szavatolótőke-szükségletre vagy a szavatolótőke-szükséglet egyes összetevőire gyakorolt mennyiségi hatása egyike lehet a biztosító vagy viszontbiztosító által a jelentős módosítások meghatározása céljából alkalmazni kívánt mutatóknak, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogyan biztosítja a vállalkozás más minőségi és mennyiségi mutatók alkalmazását is.
- 1.31. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az általa kidolgozott mutatók figyelembe vegyék a vállalkozás és belső modellje sajátosságait.

7. iránymutatás – Több változtatás együttes alkalmazása

- 1.32. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító miként tervezi értékelni az egyes változtatások szavatolótőke-szükségletre vagy annak egyes összetevőire gyakorolt egyedi és összevont hatását.
- 1.33. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító miként tervezi az ilyen hatások annak megelőzését célzó értékelését, hogy az egymást kiegyenlítő egyes hatásokat és több módosítás együttes hatását figyelmen kívül hagyják.

8. iránymutatás – A csoportszintű belső modell módosítására vonatkozó szabályzat (a Szolvencia II. irányelv 231. cikke szerint)

- 1.34. Csoportszintű belső modell esetében a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az előzetes engedélykérelmezési folyamat során véleményt kell alkotniuk arról, hogyan dolgozza ki a biztosító vagy viszontbiztosító a modell módosítására vonatkozó egységes szabályzatot.
- 1.35. A közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító arról, hogy a modell módosítására vonatkozó szabályzat tartalmazza a jelentős és kevésbé jelentős módosításoknak a csoport, valamint a saját szavatolótőke-szükségletük kiszámításához a csoportszintű belső modellt alkalmazó kapcsolt vállalkozások tekintetében történő meghatározását.

- 1.36. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogyan biztosítja a biztosító vagy viszontbiztosító, hogy az egyes vállalkozás szintjén jelentősnek minősülő valamely módosítást a szabályzatban jelentős módosításként értékeljenek.

3. fejezet: Használati teszt

9. iránymutatás – A megfelelésértékelése

- 1.37. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy az egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók mennyire felelnek meg a Szolvencia II. irányelv 120. cikkében foglalt használati tesztnek, különösen legalább az alábbiak vonatkozásában:
- (a) a modell különböző alkalmazásai;
 - (b) mennyire illeszkedik a modell az üzleti tevékenységhez;
 - (c) mennyire értik a modellt;
 - (d) hogyan támogatja a modell a döntéshozatalt; és
 - (e) hogyan integrálták a modellt a kockázatkezelési rendszerbe.

- 1.38. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak e vélemény kialakításakor figyelembe kell venniük, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító számára nem írható elő a konkrét alkalmazási módok teljes és részletes jegyzéke.

10. iránymutatás – A belső modell minőségének javítását célzó ösztönzők

- 1.39. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a kockázatkezelési rendszerben és a döntéshozatali folyamatokban úgy alkalmazzák a belső modellt, hogy az ösztönözze a belső modell minőségének fejlesztését.

11. iránymutatás – Az üzleti tevékenységhez való illeszkedés

- 1.40. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a belső modell által az üzleti tevékenység alapjául vett részletezettség szintje megfelelő legyen, és ennek során legalább az alábbi tényezőket kell figyelembe venniük:
- (a) a belső modellnek a biztosító vagy viszontbiztosító által a döntéshozatali folyamat során való alkalmazása kiterjed-e a részletesebb fő üzleti döntésekre, beleértve a stratégiai döntéseket, és bármely más vonatkozó döntésre;

- (b) a biztosító vagy viszontbiztosító kockázatkezelési rendszere és annak részletezettsége;
- (c) a biztosító vagy viszontbiztosító döntéshozatali folyamatához szükséges részletezettség szintje;
- (d) a biztosító vagy viszontbiztosító döntéshozatali struktúrája; és
- (e) a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a belső modellből származó eredmények kialakításához kapcsolódó belső nyilvántartása.

12. iránymutatás – A belső modell ismerete

- 1.41. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a belső modellt döntéshozatali célokra alkalmazó igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete és érintett felhasználói ismerjék a belső modell működését.
- 1.42. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok adott esetben készítsenek interjút az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjaival vagy a biztosítót vagy viszontbiztosítót ténylegesen vezető személyekkel annak felmérésére, hogy ezek a személyek mennyire értik a belső modellt.
- 1.43. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak továbbá mérlegelniük kell az igazgatótanács vagy a megfelelő döntéshozatali szervek üléseiről készült dokumentáció felülvizsgálatát, hogy annak alapján megállapítsák, megfelel-e a biztosító vagy viszontbiztosító a használati teszttel kapcsolatos követelményeknek.

13. iránymutatás – A döntéshozatal támogatása

- 1.44. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik róla, és hogyan tudja bemutatni, hogy a belső modellt alkalmazzák a döntéshozatalban.

14. iránymutatás – A döntéshozatal támogatása

- 1.45. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a vállalkozás belső érdekelt felei, különösen annak igazgatási, irányító és felügyelő testületei rendszeresen megkapják a belső modellből származó, a számukra lényeges üzleti döntésekhez kapcsolódó eredményeket.

15. iránymutatás – A döntéshozatal támogatása

- 1.46. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a belső modell legalább a gazdasági tőke mérésére, valamint az azon lehetséges döntések kockázati

profiljára gyakorolt hatás meghatározására alkalmas legyen, amelyekhez a modellt felhasználják.

- 1.47. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító mennyire van tisztában az ilyen döntések szavatolótőke-szükségletre gyakorolt hatásával.

16. iránymutatás – A számítás gyakorisága

- 1.48. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan dolgozza ki a kockázati profiljának figyelemmel kísérésére szolgáló folyamatot, és hogy a kockázati profil jelentős módosítása miként vonja maga után a szavatolótőke-szükséglet újraszámítását.

17. iránymutatás – Csoportra vonatkozó sajátosságok

- 1.49. Csoportszintű belső modell esetén a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az előzetes engedélykérelmezési folyamat során véleményt kell alkotniuk arról, hogy a részesedő vállalkozás és a saját szavatolótőke-szükségletüket várhatóan a csoportszintű belső modell segítségével kiszámító kapcsolt vállalkozások hogyan működnek együtt a belső modell kialakítása és az üzleti tevékenységük közötti összhang biztosítása érdekében.
- 1.50. A közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk a részesedő vállalkozás és kapcsolt vállalkozások által annak igazolására benyújtott bizonyítékokról, hogy:
- (a) saját egyedi szavatolótőke-szükségletüket a Szolvencia II. irányelv 102. cikkében előírt gyakorisággal számítják ki, valamint minden alkalommal, amikor arra a döntéshozatali folyamatban szükség van;
 - (b) módosításokat javasolhatnak a csoportszintű belső modellre vonatkozóan, különösen a számukra lényeges összetevők tekintetében, illetve a kockázati profiljukban bekövetkezett változások nyomán, valamint figyelembe véve a vállalkozás működési környezetét; és
 - (c) a kapcsolt vállalkozások megfelelő ismeretekkel rendelkeznek a belső modellről e modellnek az adott vállalkozás által vállalt kockázatokra kiterjedő részei tekintetében.
- 1.51. A közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a szavatolótőke-szükségletüket csoportszintű belső modell alkalmazásával kiszámító biztosítók vagy viszontbiztosítók hogyan gondoskodnak arról, hogy a belső modell kialakítása összhangban álljon üzleti tevékenységükkel és kockázatkezelési rendszerükkel, ideértve a csoportszintű és a kapcsolt vállalkozások szintjére vonatkozó eredmények előállítását, amelyek kellően részletesek ahhoz, hogy a csoportszintű belső modell megfelelő szerepet játszhasson döntéshozatali folyamataikban.

4. fejezet: Feltevések megfogalmazása és szakértői becslés

18. iránymutatás – Feltevések megfogalmazása

- 1.52. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan fogalmaz meg feltevéseket és különösen hogyan használja fel a szakértői becsléseket, figyelembe véve a feltevések alkalmazásából eredő hatások lényeges jellegét a következő, feltevések megfogalmazására és szakértői becslésre vonatkozó iránymutatásokat illetően.
- 1.53. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a vállalkozás hogyan értékeli a lényegességet a mennyiségi és minőségi mutatók együttes figyelembevételével, megfontolva a szélsőséges veszteségekkel jellemzett körülményeket is.
- 1.54. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító általában hogyan értékeli a figyelembe vett mutatókat.

19. iránymutatás – Irányítás

- 1.55. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy valamennyi feltevés megfogalmazása, különösen a szakértői vélemények felhasználása érvényesített és dokumentált folyamat keretében történjen.
- 1.56. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a feltevéseket a biztosító vagy viszontbiztosító teljes szervezetén belül, hosszú távon, következetes módon határozzák meg és alkalmazzák, valamint hogy azok rendeltetési céljuknak megfeleljenek.
- 1.57. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a feltevések lényeges jellegétől függően kellően magas szervezeti szinten – a leglényegesebb feltevések esetében akár az igazgatási, irányítói vagy felügyelői testület szintjén – hogyan engedélyezi azokat.

20. iránymutatás – Kommunikáció és bizonytalanság

- 1.58. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a feltevésekkel és különösen a feltevések kiválasztásakor a szakértői becslések felhasználásával kapcsolatos folyamatok kifejezetten törekednek-e az e feltevésekkel összefüggő különböző szerepkörök betöltői közötti félreértések vagy félretájékoztatás kockázatának csökkentésére.
- 1.59. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan hoz létre hivatalos és

dokumentált visszajelzési folyamatot a lényeges szakértői becslések, az ezekből eredő feltevések szolgáltatói és azok felhasználói között.

- 1.60. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan teszi átláthatóvá a feltételezéseket jellemző bizonytalanságot, valamint a végeredményekben ennek következtében bekövetkező változásokat.

21. iránymutatás – Dokumentáció

- 1.61. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan dokumentálja a feltételezések megfogalmazásának folyamatát, különösen a folyamat átláthatóságát biztosító szakértői becslések felhasználását.
- 1.62. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan tünteti fel a dokumentációban a kapott feltevéseket és azok lényegességének mértékét, az érintett szakértők megnevezését, a rendeltetési célt, valamint az érvényesség időtartamát.
- 1.63. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan ismerteti kellő részletességgel véleményének okait, a mögöttes felhasznált információkat ahhoz, hogy a feltevéseket, valamint a feltevések kiválasztásához és más alternatívák kizárásához alkalmazott folyamatot és döntéshozatali kritériumokat egyaránt átláthatóvá tegye.
- 1.64. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a lényeges feltevéseket igénybe vevő felhasználók világos és átfogó írásbeli tájékoztatást kapjanak az érintett feltevésekről.

22. iránymutatás – Érvényesítés

- 1.65. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a feltevések kiválasztására és a szakértői becslés felhasználására szolgáló folyamatot érvényesítsék.
- 1.66. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a feltevéseknek és különösen a szakértői becslés felhasználásának érvényesítésére szolgáló folyamatot és eszközöket dokumentálják.
- 1.67. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan követi nyomon és magyarázza a lényeges feltevésekben az új információk és elemzések nyomán bekövetkező változásokat, valamint a lényeges feltevésektől eltérő megállapításokat.
- 1.68. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító – amennyiben lehetséges és indokolt –

hogyan alkalmaz más érvényesítési eszközöket, például stressztesztet vagy érzékenységvizsgálatot.

- 1.69. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan vizsgálja felül a kiválasztott feltevéseket független belső vagy külső szakértelem alapján.
- 1.70. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan mutatja ki az olyan körülmények előfordulását, amelyek esetén a feltevések tévesnek minősülnek.

5. fejezet: Módszertani következetesség

23. iránymutatás – A következetességet vizsgáló ellenőrző pontok

- 1.71. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik a valószínűség-eloszlási előrejelzés kiszámításához használt módszerek, valamint a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából végzett értékeléséhez használt módszerek közötti összhangról.
- 1.72. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk különösen arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan ellenőrzi a következetességet a valószínűség-eloszlási előrejelzés kiszámításának alábbi lépéseinél, amennyiben azok a modell vizsgált része tekintetében relevánsak:
 - (a) a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából történő értékeléséről a szavatoló-tőke-szükséglet kiszámítására szolgáló belső modellre történő áttérés következetessége;
 - (b) az eszközök és kötelezettségek belső modellben történő értékelésének illetve a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából történő értékelése közötti összhang;
 - (c) a kockázati tényezőknek és azok előre tervezett pénzügyi értékekre gyakorolt hatásának előrejelzése, valamint a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából történő értékelésekor alkalmazott, az említett kockázati tényezőkre vonatkozó feltevések közötti összhang; és
 - (d) az eszközök és kötelezettségek az időszak végén elvégzett újraértékelése és a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából történő értékelése közötti összhang.

24. iránymutatás – A következetesség szempontjai

- 1.73. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a következetesség értékelésekor a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan veszi figyelembe legalább az alábbi szempontokat:

- (a) a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából történő értékelésekor alkalmazott számítási módszereknek, valamint a valószínűség-eloszlási előrejelzés számításának a következetessége;
- (b) az egyes számításokhoz felhasznált kiindulási adatok és paraméterek következetessége;
- (c) az egyes számítások mögöttes feltevései, különösen a szerződéses opciókra és pénzügyi garanciákra, a jövőbeli vezetői intézkedésekre és a várható jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedésekre vonatkozó feltevések következetessége.

25. iránymutatás – A következetesség értékelése

- 1.74. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan végzi el a rendszeres következetességi értékeléseket a Szolvencia II. irányelv 124. cikke értelmében a belső modelljével kapcsolatos érvényesítési folyamat részeként.
- 1.75. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító – amennyiben ez lehetséges vagy arányos – hogyan végzi el a minőségi alapú következetességi értékelést.
- 1.76. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy következetességi értékelésében a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan
- (a) határozza meg és dokumentálja a valószínűség-eloszlási előrejelzés számítása és a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából történő értékelése közötti esetleges eltéréseket;
 - (b) értékeli az egyes eltérések önálló és azok együttes hatását.
 - (c) igazolja, hogy az eltérések nem vezetnek a valószínűség-eloszlási előrejelzés számítása és a mérlegben az eszközök és kötelezettségek szolvencia céljából történő értékelése közötti ellentmondáshoz.

6. fejezet: Valószínűség-eloszlási előrejelzés

26. iránymutatás – A kockázati profil ismerete

- 1.77. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a belső modell mögöttes valószínűség-eloszlási előrejelzésében foglalt események halmaza kimerítő legyen.
- 1.78. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk a biztosító vagy viszontbiztosító által a kockázati profiljával kapcsolatos elégséges és naprakész ismeretek fenntartása céljából életbe léptetett folyamatokról.

1.79. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak különösen véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan kívánja fenntartani a kockázati tényezőkkel és más olyan tényezőkkel kapcsolatos ismereteket, amelyek magyarázzák a valószínűség-eloszlási előrejelzés mögöttes viselkedését annak érdekében, hogy a vállalkozás kockázati profiljának valamennyi vonatkozó jellemzője megjelenhessen a valószínűség-eloszlási előrejelzésben.

27. iránymutatás – A valószínűség-eloszlási előrejelzés adatbősége

1.80. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan értékeli a valószínűség-eloszlási előrejelzés kiszámítása céljából alkalmazott aktuáriusi és statisztikai módszerek megfelelőségét, és hogyan veszi figyelembe fontos kritériumként a módszereknek a kockázati profil ismeretének feldolgozására való képességét.

1.81. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan választja ki azokat a módszereket, amelyek segítségével az elkészült valószínűség-eloszlási előrejelzés kellően teljes lesz ahhoz, hogy a kockázati profil valamennyi vonatkozó jellemzőjét felölelje, és támogassa a döntéshozatalt.

1.82. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy e módszertani értékelés részeként a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan mérlegeli a valószínűség-eloszlási előrejelzés alapján megbecsült kedvezőtlen kvantilisek megbízhatóságát.

1.83. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a teljes valószínűség-eloszlási előrejelzés készítésére irányuló erőfeszítés ne rontsa le a kedvezőtlen kvantilisekre vonatkozó becslések megbízhatóságát.

28. iránymutatás – A valószínűség-eloszlási előrejelzés adatbőségének értékelése

1.84. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak – a 27. iránymutatás szerinti véleményalkotás érdekében, valamint az előzetes alkalmazásra és a modellek módosítására vonatkozó harmonizált megközelítés biztosítása céljából – figyelembe kell venniük legalább a következőket:

- (a) a vállalkozás kockázati profilját, valamint, hogy azt milyen mértékben tükrözi a valószínűség-eloszlási előrejelzés;
- (b) a biztosításmatematika-tudomány területén elért aktuális fejlődést és az általánosan elfogadott piaci gyakorlatot;
- (c) a valószínűség-eloszlási előrejelzés teljességének mértéke tekintetében minden olyan intézkedést, amelyet a biztosító vagy viszontbiztosító a Szolvencia II. irányelv 120–126. cikkében előírt, a belső modellre vonatkozó

tesztnek és egyes normáknak való megfelelés biztosítása érdekében életbe léptetett;

- (d) valamely konkrét vizsgált kockázat esetében egyrészt a biztosító vagy viszontbiztosító által kiválasztott módszereket és az általa készített valószínűség-eloszlási előrejelzést, másrészt a belső modell engedélykérelmezési körébe tartozó, a valószínűség-eloszlási előrejelzés adatbőségének mértékét érintő más kockázatok közötti kölcsönhatás jellegét; és
- (e) a vizsgált kockázat jellegét, nagyságrendjét és összetettségét a Szolvencia II. irányelv 29. cikke (3) bekezdésének megfelelően.

29. iránymutatás – A valószínűség-eloszlási előrejelzés adatbővebbé tétele

- 1.85. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a valószínűség-eloszlási előrejelzésben ne lehessen oly módon megalapozatlanul növelni az adatbőséget, hogy az nem tükrözi a biztosító kockázati profiljával kapcsolatos eredeti ismereteket [vö. a 26. iránymutatással].
- 1.86. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító által a valószínűség-eloszlási előrejelzés adatbőségének növelése érdekében követett módszertan a módszerek, feltevések és adatok tekintetében hogyan tesz eleget a statisztikai minőségi normáknak. Amennyiben ezek a módszerek szakértői becslés felhasználását foglalják magukban, a feltevések megfogalmazására és a szakértői becslésre vonatkozó megfelelő iránymutatások alkalmazandók.

7. fejezet: Kalibrálás – közelítések

30. iránymutatás – A közelítések ismerete

- 1.87. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan igazolja a Szolvencia II. irányelv 122. cikkének (3) bekezdése által megengedett, általa készített közelítések részletes ismeretét.
- 1.88. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak különösen véleményt kell alkotniuk legalább arról, hogy a biztosító:
 - (a) hogyan veszi figyelembe a közelítések alkalmazása nyomán a szavatolótőke-szükséglet értékében jelentkező hibát;
 - (b) hogyan igazolja, hogy a közelítések nem eredményeznek a referencia kockázati mérték alkalmazásával kiszámított eredményhez viszonyítva lényegesen alábecsült szavatolótőke-szükségletet, biztosítva ezáltal, hogy a kötvénytulajdonosok a Szolvencia II. irányelv 101. cikkének (3) bekezdésében előírttal azonos szintű védelemben részesüljenek; és

- (c) hogyan vizsgálja és igazolja a közelítések eredményének hosszú távú és szélsőséges veszteséggel jellemzett körülmények közötti állandóságát, saját kockázati profilja alapján.

1.89. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak egyértelművé kell tenniük a biztosító vagy viszontbiztosító számára, hogy nem engedélyezett a vállalkozás által a szavatolótőke-szükséglet újrakalibrálása céljából végzett közelítésekhez kapcsolódó lényeges bizonytalanság, amennyiben ez a bizonytalanság a szavatolótőke-szükséglet alulbecsléséhez vezet.

31. iránymutatás – A referencia kockázati mérték mint köztes eredmény

1.90. Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a gazdaságitőke-számítási folyamat eredményéből köztes eredményként meg tudja állapítani a referencia kockázati mértéket, az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a vállalkozás hogyan tudja igazolni, hogy ez az eredmény megfelelően tükrözi kockázati profilját.

32. iránymutatás – Eltérő mögöttes változó alkalmazása

1.91. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító – amennyiben a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához az alapvető szavatoló tőkétől eltérő, mögöttes változót alkalmaz – hogyan igazolja:

- a) hogy az alapvető szavatoló tőke és a mögöttes változó közötti különbség $t=0$ esetén és $t=1$ -ig terjedő bármely előrelátható időpontban nem lényeges; vagy
- b) hogy amennyiben lényeges ez a különbség, a vállalat kockázati profilja alapján e lényeges különbség az elkövetkező évben - különösen szélsőséges veszteségekkel jellemzett körülmények esetén - nem változhat jelentősen.

1.92. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító – amennyiben az alapvető szavatoló tőke értékének megállapításához az alapvető szavatoló tőkétől eltérő, mögöttes változót alkalmaz – hogyan igazolja, hogy:

- a) képes egyeztetni az alapvető szavatoló tőke és a mögöttes változó $t=0$ -beli különbségét; és
- b) érti az alapvető szavatoló tőke és a mögöttes változó $t=1$ -ig terjedően bármely helyzetben fennálló különbségének okait.

1.93. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító által szolvencia célból készített mérleg hogyan teszi lehetővé, hogy a vállalkozás a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához alkalmazott számítási módszertől függetlenül meghatározza az

említett szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatoló tőke összegét.

33. iránymutatás – Analitikusan zárt képletek alkalmazása

1.94. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító – amennyiben tőkeszükségletének a belső kockázati mérték helyett a referencia kockázati mérték alapján történő újrakalibrálásához analitikusan zárt képleteket alkalmaz – hogyan igazolja, hogy a képletek mögöttes feltevései a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja szerint reálisak, és szélsőséges veszteségekkel jellemzett körülmények esetén is érvényesek maradnak.

35. iránymutatás – Vezetői intézkedések

1.95. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító – amennyiben belső modelljében egy évnél hosszabb időszakot választ – hogyan veszi figyelembe a szavatolótőke-szükséglet kiszámításával összefüggő vezetői intézkedéseket, és hogyan gondoskodik arról, hogy az ilyen intézkedésekre $t=0$ és $t=1$ között reálisan és ésszerűen modellezzék, és azok hatást gyakoroljanak a szolvencia célból készült mérlegre.

1.96. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az eszközök és kötelezettségek értékelésére vonatkozó általános elvek $t=1$ esetén is érvényesek, amikor ezzel az iránymutatással kapcsolatban vizsgálja a vezetői intézkedések szolvencia célú mérlegre gyakorolt hatását.

35. iránymutatás – Több közelítés alkalmazása

1.97. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító – amennyiben több közelítést kell alkalmaznia – hogyan méri fel, hogy létrejönnek-e olyan kölcsönhatások e közelítések között, amelyeket kifejezetten figyelembe kell venni.

8. fejezet: Az eredmény vizsgálata

36. iránymutatás – Az eredmény meghatározása

1.98. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan értékeli az eredményt az érintett időszak során az alábbiakban bekövetkezett változásként:

- a) alapvető szavatoló tőke; és

- b) a belső modellben alkalmazott más pénzügyi értékek, amelyek célja az alapvető szavatoló tőke változásainak meghatározása – például a gazdasági tőkeforrások tényleges változása.

1.99. Ezért az eredménynél figyelmen kívül kell hagyni a további szavatoló tőke bevonásának, ezen tőke visszafizetésének vagy törlesztésének, valamint a szavatoló tőke elosztásának tulajdonítható változásokat

1.100. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító ebben az összefüggésben gazdasági alapon hogyan veszi figyelembe a gazdasági tőkeforrásokat mint az eszközök biztosítástechnikai tartalékokat és más, tőkeelemnek nem minősülő kötelezettségeket meghaladó többletet.

1.101. Ha egy vállalkozás belső modelljében az alapvető szavatoló tőkétől eltérő változót alkalmaz, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan alkalmazza ezt a változót az eredmény meghatározása céljából.

1.102. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító az eredmény vizsgálata révén hogyan határozza meg, hogy a kockázati tényezők változásai hogyan kapcsolódnak a valószínűség-eloszlási előrejelzés mögöttes változójának alakulásához.

37. iránymutatás – Az eredmény vizsgálatának alkalmazása

1.103. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az eredmény vizsgálata összhangban álljon az eredmény vizsgálatának a használati tesztben és az érvényesítési folyamatban történő alkalmazásaival.

38. iránymutatás – Az eredmény vizsgálatának alkalmazása és érvényesítés

1.104. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a modell korábbi teljesítményére vonatkozó, az eredmény vizsgálatából származó információkat a vállalkozás rendszeres érvényesítési ciklusában figyelembe vegyék.

9. fejezet: Érvényesítés

39. iránymutatás – Érvényesítési szabályzat és érvényesítési jelentés

1.105. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az általa kidolgozott érvényesítési szabályzat meghatározza legalább a következőket:

- (a) a belső modell érvényesítésére szolgáló folyamatok, módszerek és eszközök valamint ezek célja;

- (b) a belső modell egyes részeihez kapcsolódó rendszeres érvényesítés gyakorisága és a további érvényesítést indokoló körülmények;
- (c) az egyes érvényesítési feladatokért felelős személyek; és
- (d) az abban az esetben követendő eljárás, ha a modell érvényesítési folyamata problémákat tár fel a belső modell megbízhatósága és a döntéshozatali folyamat ezen aggodalmak orvosolására való képessége tekintetében.

1.106. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan dokumentálja az érvényesítés eredményeit, valamint az érvényesítés elemzéséből származó következtetéseket és következményeket egy érvényesítési jelentésben.

1.107. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan tünteti fel ebben a jelentésben az 50. iránymutatásban említett érvényesítési adatsorokra utaló hivatkozást, valamint a folyamat fő résztvevőinek jóváhagyását.

40. iránymutatás – Az érvényesítési folyamat alkalmazási köre és célja

1.108. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító az érvényesítési folyamat céljának és alkalmazási körének meghatározásakor hogyan határozza meg egyértelműen az érvényesítés konkrét célját a belső modell egyes részei tekintetében.

1.109. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan veszi figyelembe a belső modell minőségi és mennyiségi szempontjait az érvényesítés alkalmazási körében.

1.110. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító az érvényesítés alkalmazási körének mérlegelésekor a belső modell különböző részei érvényesítésének mérlegelésén túl egyúttal hogyan mérlegeli a modell egészének érvényesítését és különösen a kiszámított valószínűség-eloszlási előrejelzés megfelelőségét is annak biztosítása érdekében, hogy a szabályozói tőke összegében ne legyen lényeges tévedés.

41. iránymutatás – Lényegesség

1.111. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító az érvényesítési tevékenységek intenzitásának a lényegességi szempont alkalmazásával történő meghatározásakor hogyan méri fel a belső modell érvényesítés tárgyát képező részének külön-külön és más tényezőkkel együtt vett lényegességét.

1.112. Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a belső modell egyes konkrét részeit azok nem lényeges jellege miatt nem fokozott pontossággal érvényesíti, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító az e részek megfelelő érvényesítési

módjára vonatkozó döntés során ennek ellenére figyelembe veszi-e, hogy azok együttesen lényegesek lehetnek.

- 1.113. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a lényegesség érvényesítéssel összefüggésben történő meghatározásakor a vállalkozás miként veszi figyelembe az érzékenységvizsgálatot.

42. iránymutatás – Az érvényesítési folyamat minősége

- 1.114. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan kezeli az aktuális érvényesítési folyamat ismert korlátait.
- 1.115. Amennyiben az érvényesítési folyamatban érintett részek tekintetében fennállnak ilyen korlátok, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító mennyire van tisztában ezekkel, és hogyan dokumentálja azokat.
- 1.116. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az érvényesítési folyamat minőségének értékelése kifejezetten megnevezze azokat a körülményeket, amelyek esetén az érvényesítés eredménytelen.

43. iránymutatás – Az érvényesítési folyamat irányítása

- 1.117. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító milyen módon irányítja a tájékoztatást az általa elvégzett érvényesítés eredményeiről.
- 1.118. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan készít átfogó véleményt az érvényesítési folyamat megállapításai alapján, és azt a szervezeten belül hogyan kommunikálja.
- 1.119. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan vezet be előre meghatározott kritériumokat annak megállapítására, hogy az érvényesítés eredményeit vagy az eredmények egy részét a vállalkozáson belül magasabb szintre is fel kell-e terjeszteni.
- 1.120. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító meghatározza-e azokat a feltételeket, amelyek esetén az érvényesítési folyamat eredményeit magasabb szintre is fel kell terjeszteni; valamint arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan határoz meg és ír elő olyan egyértelmű felterjesztési útvonalat, amellyel fenntartható az érvényesítési folyamat függetlensége.
- 1.121. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító által kidolgozott érvényesítési szabályzat milyen jelentéstételt ír elő az egyes érvényesítési eszközök eredményeire vonatkozóan a rendszeres és a különleges körülmények által előidézett további

érvényesítések tekintetében egyaránt, és hogy amennyiben a vizsgálatok tanúsága szerint a belső modell nem a kívánt módon teljesít, hogyan használják fel ezeket az eredményeket.

44. iránymutatás – Az érvényesítési folyamattal kapcsolatos szerepkörök

- 1.122. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy amennyiben a kockázatkezelési feladatkört betöltőkön kívül más felek is hozzájárulnak az érvényesítési folyamat egyes konkrét feladataihoz, a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a kockázatkezelési feladatkört betöltők eleget tegyenek a Szolvencia II. irányelv 44. cikke szerinti átfogó felelősségvállalásuknak, ideértve az érvényesítési folyamat különböző feladatai elvégzésének biztosítására vonatkozó felelősséget is.
- 1.123. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító milyen hivatalos leírást készít a meghatározott érvényesítési folyamatban érintett egyes felek szerepéről.
- 1.124. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a vállalkozás által kidolgozott érvényesítési szabályzat az érvényesítési folyamat egésze tekintetében meghatározza-e a feladatmegosztást.

45. iránymutatás – Az érvényesítési folyamat függetlensége

- 1.125. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a belső modell objektív vizsgálata érdekében a biztosító vagy viszontbiztosító kockázatkezelési funkciója hogyan gondoskodik arról, hogy az érvényesítési folyamat a modell fejlesztésétől és üzemeltetésétől függetlenül történjen, valamint hogy az általa kidolgozott érvényesítési szabályzatban előírt feladatok megteremtsék és fenntartsák az érvényesítési folyamat függetlenségét.
- 1.126. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy az érvényesítési folyamathoz kapcsolódó tevékenységekben részt vevő felek meghatározásakor a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan veszi figyelembe a vállalkozás kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, a közreműködő személyek feladatkörét és ismereteit, a vállalkozás belső szervezeti felépítését és irányítási rendszerét.

46. iránymutatás – A csoportszintű belső modell sajátosságai

- 1.127. A csoportszintű belső modellre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan veszi figyelembe a belső modell érvényesítését a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, valamint a kapcsolt vállalkozásoknak a csoportszintű belső modell segítségével kiszámított szavatolótőke-szükséglete kiszámításakor, továbbá hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan rendelkezik kifejezetten erről a szempontokról a csoportszintű belső modellre vonatkozóan kidolgozott érvényesítési szabályzatában.

1.128. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a részesedő vállalkozás és azon kapcsolt vállalkozások, amelyek szavatolótőke-szükségletét a belső modell alkalmazásával számítják ki, hogyan dolgoznak ki egységes, az érvényesítési folyamatot csoportszinten és az egyes vállalkozások szintjén is felölelő érvényesítési szabályzatot.

47. iránymutatás – Eszközök tárháza

1.129. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az általa alkalmazott minőségi és mennyiségi érvényesítési eszközök a belső modell belső használatra való érvényesítése, valamint a szavatolótőke-szükséglet kiszámítása szempontjából egyaránt megfelelők és megbízhatók legyenek.

1.130. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító mennyire érti az általa használt érvényesítési eszközöket, és mennyire ismeri el, hogy a különböző eszközök különböző jellemzőkkel és korlátokkal bírnak.

1.131. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító felméri-e, mely érvényesítési eszköz vagy mely eszközök együttes alkalmazása a legmegfelelőbb az érvényesítésnek a vállalkozás által kidolgozott érvényesítési szabályzatban meghatározott célja és alkalmazási köre szempontjából.

1.132. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan vezeti be a stabil érvényesítési folyamat szavatolása érdekében a megfelelő érvényesítési eszközök kiválasztására szolgáló eljárást. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan dokumentálja ezt az eljárást, és hogy az érvényesítési eszközök kiválasztása során hogyan veszi figyelembe legalább az alábbi jellemzőket:

- (a) az összetettség mértéke: érvényesítési eszközök az egyszerűsített módszerektől egészen a fejlett módszerekig;
- (b) jelleg: minőségi vagy mennyiségi jellegű érvényesítési eszközök vagy a kettő kombinációja;
- (c) szükséges ismeretek: az érvényesítést végző személyektől elvárt ismeretek szintje;
- (d) függetlenség: az érvényesítést végző személytől elvárt függetlenség mértéke;
- (e) szükséges információk: a külső, illetve a belső érvényesítéshez rendelkezésre álló információk mennyiségét vagy típusát érintő lehetséges korlátozások; és

- (f) érvényesítési ciklus: az érvényesítési eszközök, amelyek célja az, hogy az eszközök a belső modell egyes – a fejlesztéstől a megvalósításon át az üzemeltetésig terjedő – szakaszaiban megfogalmazott valamennyi főbb feltevést felöleljék.

48. iránymutatás – Stressztesztek és forgatókönyv-elemzés

1.133. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a belső modell érvényesítésének részeként hogyan alkalmazza a stresszteszteket és a forgatókönyv-elemzést.

1.134. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak különösen véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az általa végzett stressztesztek és forgatókönyv-elemzés lefedjék az adott kockázatokat, valamint hogy a tesztek és az elemzést az idők folyamán nyomon kövessék.

49. iránymutatás – Az eszközök alkalmazása

1.135. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan ismerteti, hogy az egyes alkalmazott érvényesítési eszközök a belső modell mely részeit érvényesítik, és hogy az adott célra miért ezek az érvényesítési eszközök a legmegfelelőbbek, bemutatva legalább a következőket:

- (a) a modell érvényesítés tárgyát képező részének lényegessége;
- (b) az a szint, ahol az eszközt alkalmazni fogják, az egyes kockázatoktól, modellezési csoportoktól, a portfóliótól és az üzleti egységtől egészen az összesített eredményekig;
- (c) az érvényesítési feladat célja; és
- (d) az érvényesítés várható eredménye.

50. iránymutatás – Érvényesítési adatsorok

1.136. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat vizsgálata során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy az érvényesítési folyamatban felhasznált kiválasztott adatok és a szakértői becslés ténylegesen lehetővé tegye a belső modell érvényesítését számos különböző, a múltban előállt vagy a jövőben feltehetően várható körülmény esetén.

10. fejezet: Dokumentáció

51. iránymutatás – Ellenőrzési eljárások

1.137. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy

vizontbiztosító hogyan gondoskodik a belső modell dokumentációjának naprakészen tartásáról és rendszeres felülvizsgálatáról.

1.138.A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak különösen véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy vizontbiztosító hogyan lépteti életbe legalább a következőket:

- (a) a belső modell dokumentálására szolgáló hatékony belső eljárás;
- (b) a belső modell dokumentálására szolgáló verzióellenőrző eljárás; és
- (c) a belső modell dokumentálására szolgáló, a dokumentációs leltárban alkalmazandó egyértelmű hivatkozási rendszer.

52. iránymutatás – A módszertanok dokumentálása

1.139.Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy vizontbiztosító hogyan készít kellően részletes dokumentációt, amely igazolja a belső modellben alkalmazott módszertanok és módszerek alapos ismeretét, ideértve legalább a következőket:

- a) a mögöttes feltevések;
- b) e feltevések alkalmazhatósága, figyelemmel a vállalkozás kockázati profiljára; és
- c) a módszertan vagy módszer esetleges hiányosságai.

1.140.Ez akkor is érvényes, ha a biztosító vagy vizontbiztosító által a belső modellben alkalmazott módszertant vagy bármely más módszert külső fél dokumentálja.

1.141.A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a belső modell mögöttes elméletének, feltevéseinek, továbbá matematikai és tapasztalati alapjainak a Szolvencia II. irányelv 125. cikkének (3) bekezdése szerinti dokumentálása során a biztosító vagy vizontbiztosító hogyan tünteti fel a módszertan kidolgozásának jelentős lépéseit ismertető információkat – amennyiben ezek rendelkezésre állnak –, valamint az egyéb mérlegelt, de végül a biztosító vagy vizontbiztosító által elvetett módszertanokat.

53. iránymutatás – Azok a körülmények, amelyek fennállása esetén a belső modell nem alkalmazható eredményesen

1.142.Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy vizontbiztosító hogyan foglalja bele a dokumentációba a belső modell jelentős hiányosságainak átfogó, egyetlen dokumentumban egyesített összefoglalását, amely kitér legalább a következő szempontokra:

- (a) a belső modell alkalmazási körén kívül eső kockázatok;
- (b) a belső modellben alkalmazott kockázatmodellezés korlátai;

- (c) a belső modell eredményeihez kapcsolódó bizonytalanság jellege, mértéke és forrásai, ideértve az eredményeknek a belső modell mögöttes fő feltevései szempontjából vett érzékenységet;
- (d) a belső modellben alkalmazott adatok hiányosságai és a belső modell által végzett számításhoz szükséges adatok hiánya;
- (e) a külső modellek, valamint a belső modellben külső adatok alkalmazásából eredő kockázatok;
- (f) a belső modellben alkalmazott informatikai megoldások korlátai;
- (g) a belső modell irányításának korlátai, és
- (h) a hiányosságok azonosítása érdekében tett lépések, és a modell finomítására vonatkozó esetleges tervek.

54. iránymutatás – A címzettek szempontjából vett megfelelés

1.143. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan tervezi egy olyan belső modell dokumentáció elkészítését, amely a különböző célú felhasználásoknak és célcsoportoknak megfelelően több dokumentációs szintet foglal magában.

55. iránymutatás – Használati útmutató és folyamatleírás

1.144. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a belső modell dokumentációjának részeként a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan hoz létre a belső modell működtetésére vonatkozó olyan használati útmutatót és folyamatleírást, amely kellően részletes ahhoz, hogy annak alapján egy független, jól tájékozott fél működtetni és futtatni tudja a belső modellt.

56. iránymutatás – A modellből származó eredmények dokumentálása

1.145. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan dokumentálja és őrzi meg – nem feltétlenül egyetlen dokumentumban – a modellből származó, a Szolvencia II. irányelv 120. cikkében foglalt követelmények teljesítése szempontjából fontos eredményeket.

59. iránymutatás – Szoftver és modellezési platformok

1.146. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a vállalkozás milyen tájékoztatást nyújt a dokumentációban a belső modellben alkalmazott szoftverről, modellezési platformokról és hardverrendszerekről.

1.147. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy szoftver, modellezési platformok és hardverrendszerek alkalmazása esetén a vállalkozás hogyan szolgáltat elégséges információt a

dokumentációban ahhoz, hogy értékelni és indokolni lehessen ezen eszközök alkalmazását, valamint hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok felmérhessék azok megfelelőségét.

11. fejezet: Külső modellek és adatok

58. iránymutatás – Külső adatok

1.148. Tekintettel a külső adatok jellegére, az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan igazolja, hogy a belső modellben felhasznált külső adatok sajátosságainak megfelelő szintű ismeretével rendelkezik, ideértve a külső adatokból következő minden lényeges átalakítást, átskálázást, szezonalitást, valamint más átdolgozást.

1.149. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk különösen arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan tesz eleget legalább a következőknek:

- a) milyen ismeretekkel rendelkezik a külső adatok jellemzőiről és korlátairól vagy egyéb sajátosságairól;
- b) hogyan dolgoz ki folyamatokat a hiányzó külső adatok és más korlátozások meghatározására;
- c) mennyire érti a hiányzó vagy megbízhatatlan külső adatok tekintetében végzett közelítő eljárásokat és adatfeldolgozási folyamatokat; és
- d) hogyan dolgozza ki a következetességet vizsgáló időszerű ellenőrzési folyamatokat, ideértve a más vonatkozó forrásokkal való összevetések elvégzésére szolgáló folyamatokat a rendelkezésre álló adatok mértékéig.

59. iránymutatás – A külső modell ismerete

1.150. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan igazolja, hogy a külső modell alkalmazásában érintett valamennyi fél kellően alaposan ismeri a külső modell számukra fontos részeit, ideértve a feltevéseket, a technikai és a működtetési szempontokat.

1.151. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan fordít kiemelt figyelmet a külső modell azon szempontjaira, amelyek a kockázati profilja tekintetében nagyobb jelentőséggel bírnak.

60. iránymutatás – A külső modell és adatok kiválasztására vonatkozó döntés felülvizsgálata

1.152. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan végzi el a valamely adott külső modell vagy külső adathalmaz kiválasztására vonatkozó indoklás felülvizsgálatát.

1.153. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító nem támaszkodik-e túlzott mértékben egy adott szolgáltatóra, valamint hogy a vállalkozás készít-e terveket a szolgáltató mulasztásából eredő következmények enyhítésére.

1.154. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító mekkora figyelmet fordít a külső modell vagy adatok azon aktualizált változataira, amelyek lehetővé teszik, hogy a vállalkozás pontosabban értékelje az általa vállalt kockázatokat.

61. iránymutatás – Integráció a belső modellre vonatkozó keretbe

1.155. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan igazolja, hogy indokolt a külső modellnek a belső modellre vonatkozó keretbe történő beillesztése, ideértve a vállalkozás által kiválasztott módszereket, adatokat, paramétereit és feltevéseit, valamint a külső modellből származó eredményt vagy eredményeket.

62. iránymutatás – Érvényesítés

1.156. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító maga hogyan végzi el a külső modellnek a saját kockázati profilja szempontjából releváns lényeges feltevéseinek, valamint a külső modell és adatok saját folyamataiba és belső modelljébe történő beillesztésére szolgáló folyamatnak az érvényesítését.

1.157. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan értékeli a külső modell esetében elérhető jellemzők vagy lehetőségek kiválasztásának vagy elvetésének megfelelőségét.

1.158. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy saját érvényesítése keretében a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan veszi figyelembe a megfelelő információkat és különösen az eladó vagy más harmadik fél által végzett elemzést, és hogy ilyen esetben a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik legalább arról, hogy:

- (a) nem sérül az érvényesítési folyamatnak a belső modell fejlesztésétől és üzemeltetésétől való függetlensége;
- (b) az érvényesítés összhangban áll a biztosító vagy viszontbiztosító által kidolgozott és az érvényesítési szabályzatban egyértelműen ismertetett érvényesítési folyamattal; és
- (c) a vevő vagy más harmadik fél által végzett elemzésben érvényesülő nyílt vagy rejtett elfogultságot figyelembe veszik.

63. iránymutatás – Dokumentáció

1.159. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy

vizontbiztosító hogyan igazolja, hogy a külső modellek és adatok dokumentálása megfelel a dokumentációs előírásoknak.

1.160. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy vizontbiztosító hogyan készíti el legalább a következőkre vonatkozó dokumentációt:

- (a) a külső modell és külső adatok azon feltételezései, amelyek a kockázati profil alapján jelentőséggel bírnak;
- (b) a külső modell és külső adatok saját folyamataiba és belső modelljébe történő beillesztése;
- (c) a külső modellhez tartozó adatoknak, különösen a bemenő adatoknak vagy a külső modellből származó eredményeknek a saját folyamataiba és belső modelljébe történő beillesztése;
- (d) a belső modellben felhasznált külső adatok, valamint azok forrása és felhasználása.

1.161. Amennyiben saját dokumentációja részeként a biztosító vagy vizontbiztosító felhasználja a modell értékesítői és a szolgáltatásnyújtók által készített dokumentációt, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy vizontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy eleget tudjon tenni a dokumentációs előírásoknak.

64. iránymutatás – A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok és a külső modellek eladói közötti kapcsolat

1.162. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy vizontbiztosító hogyan vállal folyamatos felelősséget a belső modelljéhez kapcsolódó kötelezettségei teljesítéséért, valamint a külső modellnek vagy adatoknak a belső modellben betöltött szerepéért és más követelményekért.

1.163. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak egyértelművé kell tenniük a biztosító vagy vizontbiztosító számára, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok és a külső modell eladói közötti, az e modell hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által végzett felülvizsgálatával kapcsolatos tájékoztatást szolgáló kapcsolattartás nem mentesíti a biztosítót vagy vizontbiztosítót annak igazolása alól, hogy a külső modell eleget tesz a belső modellre vonatkozó követelményeknek.

1.164. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak minden egyes előzetes engedélykérelmezési folyamat esetében véleményt kell alkotniuk a külső modell alkalmazásáról.

1.165. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak egyértelművé kell tenniük a biztosító vagy vizontbiztosító számára, hogy a külső modell alkalmazására irányuló kérelmet elutasítják, ha a biztosító vagy vizontbiztosító nem nyújtja be a kérelemnek a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által végzett értékeléséhez szükséges előírt információkat.

65. iránymutatás – A szolgáltatók szerepe a külső modellek és adatok alkalmazásakor

- 1.166. Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító kiszervezési megállapodást köt-e, amennyiben úgy dönt, hogy nem közvetlenül üzemelteti a külső modellt.
- 1.167. Hasonlóképpen, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító kiszervezési megállapodás útján felhatalmaz-e egy szolgáltatót a külső adatokhoz kapcsolódó egyes feladatok elvégzésére.
- 1.168. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak egyértelművé kell tenniük a biztosító vagy viszontbiztosító számára, hogy az ilyen kiszervezési megállapodás nem tekinthető úgy, mint amely mentesít annak igazolása alól, hogy a belső modell megfelel a követelményeknek.
- 1.169. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan gondoskodik arról, hogy a Szolvencia II. irányelv 49. cikkének alkalmazásában a valamely belső modell üzemeltetésére vagy a külső adatokhoz kapcsolódó feladatok elvégzésére vonatkozó kiszervezési megállapodás meghatározza a felek feladatait.
- 1.170. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak véleményt kell alkotniuk arról, hogy a nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos feladatokat ténylegesen ellátó fél kilététől függetlenül a biztosító vagy viszontbiztosító hogyan tesz továbbra is eleget teljes körű felelősségének.

12. fejezet: A felügyeleti kollégiumok működése a csoportszintű belső modellekre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során

66. iránymutatás – Vélemény alkotása a belső modell alkalmazási köréről a csoportszintű belső modellekre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során

- 1.171. Csoportszintű belső modell esetén az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a belső modell alkalmazási körének megfelelőségére vonatkozó vélemény kialakításakor a csoportfelügyeleti hatóságnak, a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak és a felügyeleti kollégium által meghatározott más hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak figyelembe kell venniük legalább az alábbiakat:
- a) a csoporthoz tartozó kapcsolt vállalkozásoknak a csoport kockázati profilja tekintetében vett jelentősége;
 - b) a csoporthoz tartozó kapcsolt vállalkozások kockázati profilja a csoport átfogó kockázati profiljához viszonyítva;
 - c) adott esetben a csoport által kidolgozott, a modell alkalmazási körének későbbi kiterjesztésére irányuló átmeneti terv, valamint ennek határideje;

- d) a standard formula vagy más olyan előzetesen alkalmazott belső modell megfelelése, amelyet felhasználnának a belső modell alkalmazási körébe tartozó kapcsolt biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének kiszámításához; és
- e) a standard formula vagy más olyan előzetesen alkalmazott belső modell megfelelése, amelyet a csoporthoz tartozó, de a csoportszintű belső modell alkalmazási körén kívül eső kapcsolt biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének kiszámításához felhasználnának.

1.172.A csoporthoz tartozó egyes kapcsolt vállalkozásoknak a belső modell alkalmazási köréből történő kizárásával kapcsolatos vélemény kialakításakor a csoportfelügyeleti hatóságnak és a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak fel kell mérnie, hogy a biztosító kizárása nem vezethet-e a következőkhöz:

- a) a szavatoló tőkének az egyes biztosítók szavatolótőke-szükségletén és nem a csoport kockázati profiljához való hozzájárulás mértékén alapuló, nem megfelelő elosztása;
- b) olyan ellentmondások, amelyek abból erednek, hogy a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításához a belső modellt alkalmazzák, míg a csoporthoz tartozó valamely kapcsolt vállalkozás saját szavatolótőke-szükségletét a standard formula vagy más, előzetesen alkalmazott belső modell alapján számítja ki;
- c) a csoport és a csoporthoz tartozó kapcsolt vállalkozások szintjén végzett kockázatkezelés hiányosságai, amelyek a belső modell korlátozott alkalmazási köréből erednek; vagy
- d) a csoport kockázati profiljának nem megfelelő csoportszintű szavatolótőke-szükséglet.

67. iránymutatás – A csoportfelügyeleti hatóság és a többi közreműködő, valamint a csoportszintű belső modellekre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamatban részt vevő más hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság feladatai

1.173.A csoportszintű belső modellre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során a csoportfelügyeleti hatóságnak és a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak meg kell állapodnia az egyes közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti leghatékonyabb és legeredményesebb feladatmegosztásról.

1.174.A csoportfelügyeleti hatóságnak a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal egyeztetve rögzítenie kell az elfogadott feladatmegosztást, valamint munkatervet és az előzetes engedélykérelmezési folyamat során követendő kommunikációs szabályokat kell kidolgoznia.

1.175.A 231. cikk szerinti csoport belső modell esetén a csoportfelügyeleti hatóságnak és a többi érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak mérlegelnie kell

olyan meghatározott intézkedések belefoglalását a munkaprogramba, amelyek meghatározzák a feladatmegosztást és a kommunikációs szabályokat.

1.176. Adott esetben a csoportfelügyeleti hatóságnak a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal egyeztetve aktualizálnia kell a munkatervet.

1.177. A csoportfelügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a munkaterv magában foglalja az előzetes engedélykérelmezési folyamat ütemtervét, főbb lépéseit és az annak során megvalósítandó eredményeket.

1.178. A csoportfelügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a munkaterv legalább:

- a) meghatározza, mikor és hogyan kell konzultálni a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal, illetve bevonni őket a folyamatba;
- b) meghatározza, mikor és hogyan engedélyezhető a felügyeleti kollégiumban helyet foglaló többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság előzetes engedélykérelmezési folyamatban való részvétele, szem előtt tartva, hogy részvételük azon körülmények azonosítására és megelőzésére korlátozódik, amelyek esetén az üzleti tevékenység egyes részeinek a belső modell alkalmazási köréből való kizárása a csoportszintű kockázatok lényeges alulbecsléséhez vezethet, vagy amelyek esetén a belső modell ütközésbe kerülhet más, a csoporthoz tartozó valamely biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének kiszámításához használt, előzetesen alkalmazott belső modellekkel; és
- c) meghatározza az értékelés prioritásait, figyelembe véve a belső modell alkalmazási körét, a csoport egyes kapcsolt vállalkozásainak sajátosságait, a csoport, illetve a csoporthoz tartozó kapcsolt vállalkozások kockázati profilját, valamint a belső modellre vonatkozóan rendelkezésre álló jelentős információkat.

1.179. Amennyiben a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak jelentős aggálya merül fel az előzetes engedélykérelmezési folyamatban, ezt az aggályát mielőbb meg kell osztania a csoportfelügyeleti hatósággal és a többi közreműködő hatósággal.

68. iránymutatás – A csoportszintű belső modellekre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során végzett közös helyszíni vizsgálatok

1.180. A csoportszintű belső modellre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során a csoportfelügyeleti hatóságnak és a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak javaslatot kell tennie és egyeztetést kell folytatnia arról, hogy mikor és hogyan szervezzék meg az előzetes engedélykérelmezési folyamattal kapcsolatos információk ellenőrzésére irányuló közös helyszíni vizsgálatokat, amelyek célja e folyamat eredményességének biztosítása.

1.181. A közös helyszíni vizsgálatra javaslatot tevő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak értesíteniük kell a csoportfelügyeleti hatóságot, a vizsgálat

alkalmazási körének és céljának megjelölésével, figyelembe véve az előzetes engedélykérelmezési folyamathoz kapcsolódó közös helyszíni vizsgálatoknak a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által meghatározott célkitűzéseit.

- 1.182. Ezt követően a csoportfelügyeleti hatóságnak értesítenie kell az előzetes engedélykérelmezési folyamatban közreműködő többi hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságot, az EIOPA-t és adott esetben a felügyeleti kollégiumban helyet foglaló más hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokat, a Szolvencia II. irányelv 248. cikkének (3) bekezdése szerint a jelentősebb fióktelepek felügyeletéért felelős hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokat és a más fióktelepek felügyeletéért felelős hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokat.
- 1.183. A közös helyszíni vizsgálatban részt vevő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok meghatározását követően e hatóságoknak egyeztetniük kell és meg kell állapodniuk a vizsgálat végleges alkalmazási köréről, céljáról, struktúrájáról és a kapcsolódó feladatmegosztásról.
- 1.184. A helyszíni vizsgálatot szervező hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak – amennyiben különbözik a csoportfelügyeleti hatóságtól – a csoportfelügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátania a vonatkozó dokumentációt.
- 1.185. A csoportfelügyeleti hatóságnak e vonatkozó dokumentációt az előzetes engedélykérelmezési folyamatban közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok, a közös helyszíni vizsgálatban részt vevő többi hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság és az EIOPA rendelkezésére kell bocsátania. A csoportfelügyeleti hatóságnak a többi felügyeleti kollégiumi tag és résztvevő rendelkezésére kell bocsátania a kapott vonatkozó dokumentumok jegyzékét, és külön kérésre át kell adnia részükre ezeket a dokumentumokat.
- 1.186. A helyszíni vizsgálatot szervező hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak a közös helyszíni vizsgálat főbb eredményeit ismertető jelentés alapján meg kell vitatnia a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal a közös helyszíni vizsgálat eredményét és a szükséges intézkedéseket.
- 1.187. A csoportfelügyeleti hatóságnak a felügyeleti kollégiumon belül elfogadott kommunikációs eljárás keretében értesítenie kell a többi felügyeleti kollégiumi tagot ezekről az eredményekről és intézkedésekről.

69. iránymutatás – A csoportszintű belső modellekre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során végzett, a belső modellekkel kapcsolatos helyszínen kívüli tevékenységek

- 1.188. A csoportszintű belső modellre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak tájékoztatniuk kell a csoportfelügyeleti hatóságot és a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságot helyszínen kívüli tevékenységeik főbb megállapításairól, és azokról egyeztetniük kell velük.
- 1.189. A közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak tájékoztatniuk kell a csoportfelügyeleti hatóságot és a többi közreműködő hatáskörrel

rendelkező nemzeti hatóságot a belső modell elemeinek felülvizsgálatakor általuk alkalmazott megközelítésről.

- 1.190. Ha e tájékoztatás nyomán a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok megállapítják, hogy az alkalmazott megközelítések jelentősen eltérnek, egyeztetniük kell és meg kell állapodniuk egy olyan folyamatról, amelynek keretében – ha ezt a közelítést indokoltnak vélik – egységes megközelítéseket dolgozhatnak ki.
- 1.191. Amennyiben indokoltnak tartják, a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy megosszák a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal a belső modell elemeinek felülvizsgálata során általuk alkalmazott eszközöket és módszereket.

70. iránymutatás – Harmadik országbeli hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok bevonása a csoportszintű belső modellekre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamatba

- 1.192. A csoportszintű belső modellre vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamat során a csoportfelügyeleti hatóságnak és a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak véleményt kell alkotnia arról, hogy konzultálni kell-e, és ha igen, mely harmadik országbeli hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal.
- 1.193. A harmadik ország hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságával folytatott egyeztetést megelőzően a csoportfelügyeleti hatóságnak a többi közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság támogatásával meg kell tennie az annak biztosításához szükséges megfelelő lépéseket, hogy a harmadik országbeli hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság helye szerinti joghatóságon belül az információk bizalmas kezelésére vonatkozóan előírt jogi rendelkezések egyenértékűek legyenek a Szolvencia II. irányelvből, más uniós irányelvekből és a közreműködő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokra alkalmazandó nemzeti jogszabályokból fakadó szakmai titoktartási követelményekkel.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.194. E dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke alapján kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.195. Az ezen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő módon átültetik ezeket az iránymutatásokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.
- 1.196. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a közzétételt követő két hónapon belül visszaigazolják az EIOPA számára, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, megjelölve a meg nem felelés indokait is.

Végleges rendelkezés a felülvizsgálatról

1.197. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek.